

Sygn. akt II UK 166/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z wniosku J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Legnicy

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 listopada 2015 r.,

skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt III AUa 69/14,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2014 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację J. C. od wyroku z dnia 4 grudnia 2013 r., którym Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 4 września 2012 r. odmawiającej ponownego rozpatrzenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze z pracy.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 233 k.p.c., przez naruszenie swobodnej oceny i wiarygodności zebranego w sprawie materiału poprzez przyjęcie wyników badań z dnia 31 sierpnia 2013 r. za wiarygodne.

Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego orzeczenia oraz poprzedzającego go orzeczenia Sądu Okręgowego i

przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i rozstrzygnięcie co do istoty sprawy.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniono jej oczywistą zasadnością oraz nieważnością postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 2 i § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie oraz wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wynika z tego, że uzasadnienie podstaw kasacyjnych i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie są tożsame i muszą stanowić odrębne elementy pisma, które Sąd Najwyższy rozważa na różnych etapach postępowania kasacyjnego.

W skonstruowanej przez skarżącego skardze kasacyjnej znajduje się uzasadnienie odnoszące się do wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność oraz nieważność postępowania. Brak jest natomiast w skardze uzasadnienia zarzutu podniesionego w ramach kasacyjnej podstawy naruszenia przepisów postępowania. Ponadto w ramach tej podstawy skarżący podniósł jedynie zarzut obrazy art. 233 § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawy skargi kasacyjnej nie mogą stanowić zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów, do której to sfery art. 233 § 1 k.p.c. odnosi się wprost. Właśnie ten przepis określa bowiem kryteria oceny wiarygodności i mocy dowodów (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CSK 11/06, LEX nr 230204 oraz z dnia 13 grudnia 2012 r., III UK 17/12, LEX nr 1276227). Skarga kasacyjna oparta wyłącznie na zarzucie obrazy art. 233 § 1 k.p.c. jest niedopuszczalna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006 nr 4, poz. 76).

Wszystko to obliguje Sąd Najwyższy do odrzucenia skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

